

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาครั้งนี้

- แนวคิดธุรกิจหลักทรัพย์
- ความสำคัญของข้อมูลข่าวสารในการซื้อขายหลักทรัพย์
- บริษัทสมาชิกฯ ในฐานะนายประคองข่าวสาร
- แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวผู้ปฏิบัติงานสื่อสาร
- ความพึงพอใจของลูกค้า

แนวคิดธุรกิจหลักทรัพย์

ธุรกิจหลักทรัพย์กำเนิดขึ้นเมื่อกลุ่มเอกชนกลุ่มหนึ่งได้ร่วมกันจัดตั้ง “ตลาดหุ้นกรุงเทพ” (Bangkok Stock Exchange) ในปี พ.ศ. 2505 ในรูปของห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งซื้อขายหลักทรัพย์ แต่เนื่องจากมีปริมาณการซื้อขายที่ต่ำมากเฉลี่ยปีละประมาณ 87 ล้านบาท จึงต้องหยุดดำเนินการ สาเหตุสำคัญเกิดจากการที่ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ และธุรกิจต่างๆ ก็ยังไม่เห็นความจำเป็นในการระดมเงินทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ฯ นอกจากนี้รัฐบาลก็ได้ให้การส่งเสริมมากนัก

ตลาดทุนเริ่มมีบทบาทมากขึ้นภายหลังแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - พ.ศ. 2514) รัฐบาลเริ่มให้ความสำคัญกับตลาดทุนมากขึ้น โดยจัดตั้ง “คณะกรรมการพัฒนาตลาดทุน” และ “คณะกรรมการจัดตั้งตลาดหุ้น” ซึ่งนำไปสู่การประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 เพื่อเป็นแหล่งซื้อขายหลักทรัพย์และสนับสนุนการออมและการระดมทุนในประเทศ ตลอดจนให้ความคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น และให้การซื้อขายมีสภาพคล่อง ยุติธรรม เป็นไปอย่างมีระเบียบ หลังจากนั้นในวันที่ 30 เมษายน 2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงได้เริ่มเปิดดำเนินการเป็นครั้งแรก โดยมีหลักทรัพย์เอกชนเข้าทำการซื้อขายทั้งสิ้น 16 หลักทรัพย์ ซึ่งการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ฯ จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์ฯ หมายถึง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นสถานที่รับจดทะเบียนบริษัทมหาชนจำกัด ที่ต้องการระดมทุนจากประชาชน และจัดเป็นสื่อกลางสำหรับประชาชนในการซื้อขายหลักทรัพย์ หรือบริษัทจดทะเบียน

ตลาดหลักทรัพย์ฯ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ได้ผ่านสถานการณ์ต่างๆ มาอย่างมากมาย โดยขั้นตอนของการพัฒนาของตลาดหลักทรัพย์ฯ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนถึงปัจจุบันแบ่งออกได้เป็น 5 ระยะ ดังนี้

1. ระยะเริ่มต้น (พ.ศ. 2518 - พ.ศ. 2519)

เป็นระยะเริ่มแรกของการดำเนินการ ปริมาณการซื้อขายยังไม่มากนัก โดยมีปริมาณการซื้อขายเพียง 560 ล้านบาท และ 990 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2519 ตามลำดับ หรือคิดเป็นปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยวันละประมาณ 3.4 - 4 ล้านบาท มีจำนวนบริษัทซื้อขายทั้งสิ้น 21 บริษัท โดยมีดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ) เคลื่อนไหวอยู่ระหว่าง 76 - 100 จุด

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) เป็นเครื่องมือทางสถิติที่บอกถึงการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์โดยรวม ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่สูงขึ้นแสดงถึงราคาหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่เพิ่มสูงขึ้น ในทางกลับกัน ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่ลดลงจะแสดงถึงราคาหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่ลดต่ำลง

2. ระยะตกต่ำ ช่วงวิกฤตการณ์ครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2520- พ.ศ. 2525)

ในระยะดังกล่าว ตลาดหลักทรัพย์ฯ มีความผันผวนมาก โดยดัชนีได้ปรับตัวขึ้นอย่างรวดเร็วจากระดับ 82.48 จุด ในช่วงต้นปี พ.ศ. 2520 มาเป็น 181.60 จุด ในปลายปี และช่วงปลายปี พ.ศ. 2521 ดัชนีได้เพิ่มขึ้นเป็น 257.73 จุด โดยปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากระดับประมาณ 1,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2519 มาเป็น 26,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2520 และเพิ่มขึ้นเป็น 57,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2521

จะสังเกตได้ว่าตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้รับความสนใจจากประชาชนมากขึ้น แต่ในความเป็นจริงแล้วในช่วงดังกล่าวได้เกิดเหตุการณ์การสร้างราคาจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์บางแห่ง ประกอบกับในปี พ.ศ. 2522 ได้เกิดวิกฤตการณ์น้ำมัน ทำให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นและประเทศมีการขาดดุลการค้ามาก เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำนอกจากนั้นการที่จีนส่งทหารเข้าไปทำสงครามในเวียดนามทำให้เกิดความไม่สงบทางชายแดนของไทย เหตุการณ์เหล่านี้ได้ส่งผลให้การซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ตกต่ำอย่างรุนแรง ได้มีการสั่งพักการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทมหาชน จำกัด และมีการถอนใบอนุญาตในการประกอบกิจการ ส่งผลให้ปริมาณการซื้อขายลดลงอย่างมากในปี พ.ศ. 2524 เหลือเพียง 2,500 ล้านบาท ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ ตกลงมาอยู่ที่ 106.62 จุด เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2521 ที่ระดับ 257.73 จุด

3. ระยะเวลาฟื้นตัว (พ.ศ. 2526 - พ.ศ. 2528)

เป็นช่วงที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ เริ่มฟื้นตัวขึ้นจากการที่ราคาน้ำมันและอัตราดอกเบี้ยปรับตัวลดลง รวมทั้งเศรษฐกิจโลกมีการปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น ผลดำเนินงานของบริษัทต่างๆ เริ่มดีขึ้น อย่างไรก็ตามในช่วงดังกล่าวนี้ได้มีการเพิกถอนใบอนุญาตบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์อีก 14 ราย อันเป็นผลต่อเนื่องจากวิกฤตการณ์ในครั้งแรก ซึ่งทำให้สถาบันการเงินเกิดภาวะขาดทุนสะสมเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดปัญหาสภาพคล่อง ทำให้รัฐบาลต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติถึง 2 ครั้ง คือ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. 2522 ในปี พ.ศ. 2526 และอีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2528 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชน และรักษาเสถียรภาพทางการเงินของประเทศ นำไปสู่การเพิกถอนใบอนุญาตบริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าวข้างต้น

4. ระยะเวลาขยายตัว (พ.ศ. 2529 - พ.ศ. 2536)

ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้กลับมาขยายตัวอีกครั้งโดยมีสาเหตุจากสถานะเศรษฐกิจทั้งในประเทศและนอกประเทศที่ฟื้นตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง การปรับตัวลดลงของราคาน้ำมันและการดำเนินมาตรการทางการเงินและการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐบาล นอกจากนั้นในช่วงดังกล่าวมีการไหลของเงินทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนมากขึ้น กล่าวคือ จากปริมาณการซื้อขาย 2,517 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2529 เพิ่มขึ้นเป็น 12,862 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2530 และสูงถึง 118,190 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2536 การผ่อนคลายทางการเงินของรัฐบาลและการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว

เร็ว ทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศเห็นศักยภาพของตลาดหุ้นเกิดใหม่และที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ช่วยผลักดันให้ตลาดหลักทรัพย์ฯ เติบโตอย่างรวดเร็ว คือ ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้นำเอาระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์ฯ ทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความสะดวกและแม่นยำ รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงกับตลาดหลักทรัพย์อื่นๆ ในต่างประเทศได้

อย่างไรก็ดีในช่วงดังกล่าวตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้เผชิญกับภาวะเลวร้ายอีกครั้งเมื่อเกิดเหตุการณ์ Black Monday ขึ้นในตลาดหุ้นนิวยอร์กของสหรัฐอเมริกา ในวันที่ 19 ตุลาคม 2530 ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดหุ้นทั่วโลก แต่ผลกระทบดังกล่าวเป็นไปในระยะเวลาที่ไม่ยาวนานนัก เนื่องจากเศรษฐกิจของไทยยังคงขยายตัวในอัตราที่ดี อัตราดอกเบี้ยและราคาน้ำมันมิได้ปรับตัวขึ้นแต่อย่างใด โดยมีมูลค่าการซื้อขายในปี พ.ศ. 2530 อยู่ที่ระดับ 1 แสนล้านบาทเป็นครั้งแรก หลังจากนั้นตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้เคลื่อนไหวไปในทิศทางที่ดีมาโดยตลอด จนกระทั่งปลายปี พ.ศ. 2536 เงินทุนจากต่างประเทศยังคงหลั่งไหลเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นจำนวนมาก ปริมาณการซื้อขายได้เพิ่มขึ้นสูงถึง 2 แสนล้านบาท มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันสูงถึง 9,000 ล้านบาท ในขณะที่ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ปรับตัวขึ้นไปยืนเหนือระดับ 1,000 จุด ได้เป็นครั้งแรก โดยเมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2536 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ ปิดที่ระดับ 1,682.85 จุด เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2535 ที่ดัชนีปิดระดับ 893.42 จุด ถึงร้อยละ 88

5. ระยะผันผวน (พ.ศ. 2537 - ปัจจุบัน)

ในระยะดังกล่าวตลาดหลักทรัพย์ฯ มีทิศทางที่เริ่มเข้าสู่แนวโน้มลงมาโดยตลอด ทั้งด้านปริมาณการซื้อขาย และดัชนีราคาหลักทรัพย์ ดังจะเห็นได้จากระดับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ ในปี พ.ศ. 2538 ลดลงมาอยู่ที่ระดับ 1,280.81 จุด มูลค่าการซื้อขายทั้งปีเหลือเพียง 1,534,959 ล้านบาทเท่านั้น โดยในปี พ.ศ. 2539 นี้ ตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังคงอยู่ในสภาพที่ซบเซา มีมูลค่าการซื้อขายตลอดทั้งปีต่ำสุดในรอบ 3 ปี กล่าวคือ เหลือเพียง 916,706 ล้านบาท และดัชนีอยู่ที่ระดับต่ำสุดในรอบ 3 ปี โดยปิดที่ระดับ 816.79 จุด ในวันที่ 20 ธันวาคม 2539 สาเหตุที่ทำให้ตลาดหุ้นไทยอยู่ในภาวะตกต่ำเนื่องมาจากหลายสาเหตุ อาทิ การเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินในประเทศเม็กซิโก การเกิดแผ่นดินไหวในญี่ปุ่น การล้มละลายของสถาบันการเงินยักษ์ใหญ่ในต่างประเทศหลายแห่งทั้งในญี่ปุ่นและอังกฤษ สภาวะเศรษฐกิจของประเทศชะลอตัวลงจากสภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ในทุกภาคของประเทศ รวมทั้งอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นทำให้รัฐบาลต้องดำเนินนโยบายการเงินแบบตึงตัว โดยการคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับที่สูง ฯลฯ

จากเหตุการณ์ต่างๆ ข้างต้นจะเห็นได้ว่าตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้พัฒนาเป็นลำดับขั้น โดยเป็นแหล่งระดมเงินออมจากประชาชนไปสู่บริษัทที่ต้องการเงินทุน โดยการออกหลักทรัพย์เพิ่มทุนเสนอขายต่อประชาชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เป็นเจ้าของกิจการที่ตนสนใจ โดยได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล หรือผลต่างจากราคาที่ซื้อมาขายไป

การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ จะต้องกระทำผ่านบริษัทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ที่เป็นบริษัทสมาชิกฯ คือ บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และกิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ และได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยบริษัทสมาชิกฯ จะมีหน้าที่จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ใหม่ที่ต้องการระดมเงินทุนจากประชาชน และให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ แก่ประชาชน โดยผู้มีความต้องการซื้อขายหลักทรัพย์จะต้องเปิดบัญชีเพื่อเป็นลูกค้ากับบริษัทสมาชิกฯ ที่ตนต้องการใช้บริการ โดยบริษัทสมาชิกฯ จะมีบริการแก่ลูกค้าด้านข้อมูลต่างๆ ที่ลูกค้าต้องการใช้ประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจุบันบริษัทสมาชิกฯ ของตลาดหลักทรัพย์ฯ มีจำนวนทั้งสิ้น 50 บริษัท และมีปริมาณการซื้อขายในปี พ.ศ. 2539 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปริมาณการซื้อขายของบริษัทสมาชิกฯ ในปี พ.ศ. 2539

อันดับ ที่	ชื่อบริษัทสมาชิกฯ	ปริมาณการซื้อขาย		บริษัทต่างชาติที่ร่วมลงทุนและ ส่งคำสั่งซื้อขายผ่านประจำ
		(ล้านบาท)	(%)	
1	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นวชนกิจ จำกัด (มหาชน)	151,973.44	5.83	WI Carr (Far East) Ltd.
2	บริษัทหลักทรัพย์ เอ.เอฟ. ธนาคม จำกัด	138,564.71	5.32	Jardine Fleming Holding B.V.
3	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ภัทรชนกิจ จำกัด (มหาชน)	136,032.82	5.22	Goldman Sachs (Asia) L.L.C.
4	บริษัทหลักทรัพย์ เอกธำรง จำกัด (มหาชน)	136,009.05	5.22	Morgan Stanly
5	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีมิตร จำกัด (มหาชน)	101,646.17	3.90	Merril Lynch (Singapore) Pte.Ltd.
6	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอกธนา จำกัด (มหาชน)	92,963.78	3.57	UBS Sec. (Singapore) Pte. Ltd.
7	บริษัทหลักทรัพย์ เอเชีย จำกัด (มหาชน)	91,124.37	3.50	HG Asia Investment Research Ltd.

อันดับ ที่	ชื่อบริษัทสมาชิก	ปริมาณการซื้อขาย		บริษัทต่างชาติที่ร่วมลงทุนและ ส่งคำสั่งซื้อขายผ่านประจำ
		(ล้านบาท)	(%)	
8	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนสยาม จำกัด (มหาชน)	89,837.81	3.45	ING Baring Sec. (Singapore) Pte. Ltd.
9	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน)	86,448.50	3.32	Credit Lyonnais Sec. (Singapore) Pte. Ltd.
10	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	85,813.53	3.29	BZW-KT Sec. Ltd.
11	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยชนกิจ จำกัด (มหาชน)	83,431.00	3.20	-
12	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ตะวันออกไฟแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน)	82,511.20	3.17	SOCGEN - CROSBY
13	บริษัทหลักทรัพย์ เอ็กเอเชีย จำกัด (มหาชน)	68,055.30	2.61	-
14	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยฟูจิ จำกัด	66,504.85	2.55	-
15	บริษัทหลักทรัพย์ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน)	64,131.51	2.46	The Nomura Sec. Co.,Ltd.
16	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน)	62,788.64	2.41	-
17	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอ็มซีซี จำกัด (มหาชน)	60,332.55	2.31	-
18	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จี เอฟ จำกัด (มหาชน)	57,188.37	2.19	-
19	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ทิสโก้ จำกัด (มหาชน)	56,326.19	2.16	Bankers Trust Co. The Dai-Ichi Kangyo Bank Ltd.
20	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ วอลส์สตรีท จำกัด (มหาชน)	54,464.00	2.09	-
21	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนชาติ จำกัด (มหาชน)	53,038.93	2.04	-
22	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ จำกัด (มหาชน)	51,726.53	1.98	World Sec.
23	บริษัทหลักทรัพย์ พรีเมียร์ จำกัด	50,396.27	1.93	SBC Warburg Premier Sec. Co., Ltd.
24	บริษัทหลักทรัพย์ นิธิภัทร จำกัด (มหาชน)	47,611.10	1.83	-
25	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ มหาชนกิจ จำกัด	47,371.95	1.82	-
26	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สินเอเชีย จำกัด (มหาชน)	46,722.75	1.79	SOCIETE GENERALE
27	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เจ้าพระยา จำกัด	43,880.49	1.68	YAMAICHI SEC. CO. LTD.
28	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอกชาติ จำกัด (มหาชน)	38,382.44	1.47	HSBC James Caple Asia Ltd.
29	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	31,541.82	1.21	-
30	บริษัทหลักทรัพย์ ยูเนียน จำกัด	31,297.04	1.20	Vickers Ballas & Co., Pte. Ltd.

อันดับ ที่	ชื่อบริษัทสมาชิกฯ	ปริมาณการซื้อขาย		บริษัทต่างชาติที่ร่วมลงทุนและ ส่งคำสั่งซื้อขายผ่านประจำ
		(ล้านบาท)	(%)	
31	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คาเธ่ย์ทรัสต์ จำกัด	29,394.45	1.13	-
32	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอกพัฒน์ จำกัด (มหาชน)	26,419.77	1.01	-
33	บริษัทหลักทรัพย์ ซิมิโก้ จำกัด (มหาชน)	25,011.55	0.96	-
34	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไอทีเอฟ จำกัด (มหาชน)	22,989.66	0.88	-
35	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอกสิน จำกัด (มหาชน)	22,895.58	0.88	-
36	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงเทพธนাত্র จำกัด (มหาชน)	22,725.45	0.87	-
37	บริษัทหลักทรัพย์ ยูไนเต็ด จำกัด (มหาชน)	22,351.66	0.86	-
38	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ แอ็คคินชั่น จำกัด (มหาชน)	21,640.29	0.83	-
39	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	21,163.87	0.81	THE SAKURA BANK LTD.
40	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พูลพิพัฒน์ จำกัด (มหาชน)	20,726.18	0.80	กลุ่มธนาคารโนวาสโกเทีย Schroder Sec. (singapore) Pte. Ltd.
41	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สหธนกิจไทย จำกัด (มหาชน)	20,258.83	0.78	-
42	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนไทย จำกัด (มหาชน)	19,451.41	0.75	-
43	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ มหาสมุทร จำกัด	18,744.07	0.72	-
44	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ซิทก้า จำกัด (มหาชน)	18,399.09	0.71	West Sphere Equity Holdings II. Ltd. Jame Martin & Co.SSAL Fin. & Inv. Ltd. The New China Hongkong Group Ltd.
45	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บุคคลภัย จำกัด (มหาชน)	17,632.31	0.68	-
46	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พาราพัฒนา จำกัด (มหาชน)	17,079.27	0.66	-
47	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน)	16,299.15	0.63	-
48	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยเม็กซ์ จำกัด (มหาชน)	13,640.36	0.52	-
49	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยรุ่งเรืองทรัสต์ จำกัด	11,229.11	0.43	KERRY GROUPS
50	บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทยชาภูระ จำกัด	10,119.02	0.39	ธนาคารชาภูระ จำกัด

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสมาคมบริษัทหลักทรัพย์

บริษัทสมาชิกฯ ที่มีขนาดใหญ่ คือ บริษัทสมาชิกฯที่มีส่วนแบ่งของปริมาณการซื้อขายคิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 3.5 ของปริมาณการซื้อขายทั้งหมดในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยในปี พ.ศ. 2539 มีทั้งสิ้น 6 บริษัท ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 2 จะสังเกตได้ว่าโดยส่วนใหญ่จะมีลูกค้าต่างชาติร่วมลงทุนและส่งคำสั่งซื้อขายให้แก่บริษัทสมาชิกฯ ดังกล่าวเป็นประจำ บริษัทสมาชิกฯ ขนาดกลาง คือ บริษัทสมาชิกฯที่มีส่วนแบ่งของปริมาณการซื้อขายคิดเป็นร้อยละ 2.0-3.5 ของปริมาณการซื้อขายทั้งหมดในตลาดหลักทรัพย์ฯ ในปี พ.ศ. 2539 มีทั้งสิ้น 15 บริษัท และบริษัทสมาชิกฯ ขนาดเล็ก คือ บริษัทสมาชิกฯที่มีส่วนแบ่งของปริมาณการซื้อขายน้อยกว่าร้อยละ 2.0 ของปริมาณการซื้อขายทั้งหมดในตลาดหลักทรัพย์ฯ ในปี พ.ศ. 2539 มีทั้งสิ้น 29 บริษัท ซึ่งบริษัทสมาชิกฯ เหล่านี้จะมีความแตกต่างกันของการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร และความสามารถทางการให้บริการที่แตกต่างกัน ซึ่งนักลงทุนสามารถเลือกใช้บริการได้ตามความต้องการที่แตกต่างกัน เช่น ต้องการใช้บริการข่าวสารที่มีหน่วยงานวิเคราะห์จากบริษัทต่างประเทศอยู่ในทีมงานวิเคราะห์ที่ต้องการใช้บริการข้อมูลข่าวสารจากบริษัทสมาชิกที่มีปริมาณการซื้อขายสูงๆ เป็นต้น

ความสำคัญของข้อมูลข่าวสารในการซื้อขายหลักทรัพย์

ในการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ความสำคัญของการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารก่อนการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ทั้งข้อมูลของสถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ ข่าวสารทางการเมือง ข้อมูลของกลุ่มอุตสาหกรรม และข้อมูลเฉพาะของหลักทรัพย์ที่เราสนใจ เป็นต้น ข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้การตัดสินใจลงทุนเป็นไปได้อย่างรอบคอบช่วยให้สามารถลดความเสี่ยงลงได้ในระดับหนึ่ง ตัวอย่างเช่น หากจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่อยู่ในอุตสาหกรรมเหล็ก ก็ควรจะดูแนวโน้มของราคาเหล็กในตลาดโลก สถานะการแข่งขันของผู้ประกอบการเหล็กทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งแนวโน้มสถานะการก่อสร้างในประเทศ นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงแนวโน้มที่ผ่านมาของราคาหลักทรัพย์ที่จะลงทุนว่ามีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางใดบ้าง มีการจ่ายเงินปันผลมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้จะสังเกตได้ว่าการจะลงทุนในหลักทรัพย์ใดก็ตาม จะต้องมีการตรวจสอบข้อมูลให้เกิดความมั่นใจว่าเงินที่ลงทุนในหลักทรัพย์นั้นจะสามารถสร้างผลตอบแทนในอนาคตได้มากกว่าการนำเงินจำนวนดังกล่าวไปฝากธนาคารมากน้อยเพียงใด

ทั้งนี้ข้อมูลต่างๆ ข้างต้นจะสามารถตรวจสอบและใช้บริการได้จากบริษัทสมาชิกฯ ซึ่งจะมีบริการด้านข้อมูลต่างๆ อย่างครบถ้วนให้แก่ลูกค้า ส่วนแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่สามารถใช้บริการและติดตามการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ทั่วไป คือ ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งเผยแพร่ผ่าน

ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไปสู่ประชาชน โดยมีบริษัทสมาชิกฯ และบริษัทเอกชนทำหน้าที่เผยแพร่อีกทอดหนึ่ง อันได้แก่ ข้อมูลดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ ข้อมูลราคาซื้อขายของหลักทรัพย์ มูลค่าการซื้อขาย ข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนต่างๆ เช่น เงินปันผล การเพิ่มทุนและความเคลื่อนไหวของราคา ย้อนหลัง

ปัจจุบันสื่อมวลชนมีการให้บริการด้านข้อมูลซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เช่น

- สื่อสิ่งพิมพ์ จะรายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ประจำวันของตลาดหลักทรัพย์ฯ
- สื่อวิทยุ จะเป็นในรูปของการรายงานสดการซื้อขายในขณะนั้น
- สื่อโทรทัศน์ จะเสนอการรายงานสดการซื้อขายในขณะนั้นและการรายงานข่าวสารประจำวัน ผ่านทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 และการบอกรับผ่านทางเคเบิลทีวี

บริษัทสมาชิกฯ ในฐานะนายประจักษ์ข่าวสาร

การทำหน้าที่นายประจักษ์ข่าวสารของบริษัทสมาชิกฯ เปรียบได้กับการทำหน้าที่กลั่นกรองข่าวสารต่างๆ ของสื่อมวลชนให้แก่ประชาชน ในการวิจัยเกี่ยวกับนายประจักษ์ข่าวสารต่างๆ ไปนั้น นักวิชาการเสนอว่าเกณฑ์หรือปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาการคัดเลือกข่าวสาร มีดังต่อไปนี้

- นโยบายขององค์กร เช่น องค์กรหนังสือพิมพ์ (White: 1950) ได้กล่าวว่าการคัดเลือกข่าวสารขึ้นอยู่กับนโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์นั้นๆ
- ค่านิยมส่วนตัวของผู้คัดเลือกข่าวสาร (Bagdikian: 1983, Gieber: 1961, White: 1950) กล่าวสรุปได้ว่า ผู้ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวจะมีค่านิยมส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้องกับน้อยในการคัดเลือกข่าวสารในความคิดของตน เช่น บรรณาธิการหนังสือพิมพ์
- ค่านิยมของผู้รับสาร (Shramm: 1972, Gieber: 1961, Galtung&Ruge: 1965) กล่าวสรุปได้ว่า ค่านิยมของผู้รับสารมีอิทธิพลทำให้ต้องคัดเลือกข่าวสารที่สอดคล้องหรือใกล้เคียงกับความต้องการของผู้รับสาร
- คู่แข่งขัน (Bagdikian: 1983) กล่าวว่า ผู้คัดเลือกข่าวสารที่เป็นคู่แข่งกัน จะพิจารณาให้ความสำคัญแก่ข่าวที่มีลักษณะให้ความพึงพอใจแก่ผู้อ่านที่แตกต่างกัน

- เวลา (Bagdikian: 1983, White: 1950) กล่าวสรุปได้ว่า เวลาเป็นตัวกำหนดข่าวที่มีอยู่มากมายว่าข่าวใดควรตัดทิ้ง หรือข่าวใดควรตีพิมพ์เพื่อความเหมาะสมกับเวลาที่มีอยู่จำกัด
- ปัจจัยทางการเมือง (Rosengren: 1974) กล่าวว่า ปัจจัยทางการเมืองเป็นเกณฑ์สำคัญประการหนึ่งที่นายประตู่ข่าวสาร ใช้ตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกรายงานข่าวใด ด้วยเหตุนี้ความสัมพันธ์ของนักการเมืองกับหนังสือพิมพ์ จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดให้ผู้เฝ้าประตูเลือกเสนอข่าวสารในเชิงสนับสนุนนักการเมืองเหล่านั้นหรือไม่

ซึ่งเกณฑ์หรือปัจจัยในการคัดเลือกข่าวสารต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีผลกระทบต่อการทำงานด้านการคัดเลือกข่าวสารของผู้ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวสาร

กล่าวโดยสรุป ผู้ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวสารเป็นผู้ทำหน้าที่ในการตัดสินใจว่าจะคัดเลือกข่าวใดหรือไม่ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล และหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบอยู่ รวมทั้งค่านิยมของผู้รับสาร ในทำนองเดียวกันผู้ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวของสื่อมวลชนดังกล่าว เช่น หนังสือพิมพ์ บรรณาธิการหรือนักข่าวเป็นผู้ที่ตัดสินใจว่าข่าวใดควรเสนอหรือข่าวใดควรตัดทิ้ง รวมทั้งต้องประเมินด้วยว่าข่าวนั้นอยู่ในความสนใจของผู้อ่านหรือไม่ จากแนวคิดดังกล่าว การคัดเลือกข่าวสารของนักวิเคราะห์ในบริษัทสมาชิกๆ เป็นการคัดเลือกข่าวสารโดยบุคคล คือ นักวิเคราะห์ของบริษัทสมาชิกๆ ซึ่งจะใช้เกณฑ์และได้รับผลกระทบจากปัจจัยใดบ้างมาน้อยเพียงใด จะเป็นสิ่งที่เราจะต้องศึกษาถึง

นักวิเคราะห์ฯ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ และผล กระทบของการเปลี่ยนแปลงปัจจัยเหล่านั้นต่อตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ โดยทำหน้าที่รวบรวมและประมวลข้อมูลที่เกิดขึ้น และเป็นผู้ที่สื่อข้อมูลและผลการวิเคราะห์ให้กับผู้อื่น ได้อย่างสมเหตุผลและมีหลักเกณฑ์

เกณฑ์ หมายถึง เหตุผลที่นักวิเคราะห์ใช้สนับสนุนการตัดสินใจในการคัดเลือกข่าวสาร เช่น เกณฑ์การเลือกข่าวที่เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนระยะสั้น หรือระยะยาว เกณฑ์การเลือกข่าวหลักทรัพย์จากหนังสือพิมพ์ที่ลงข่าวหลักทรัพย์เดียวกันทุกฉบับและมีผลกระทบต่อราคาลงของราคาหลักทรัพย์ในระยะสั้น หรือระยะยาว ฯลฯ

ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวสารของนักวิเคราะห์ในบริษัทสมาชิกฯ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยจากตัวนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางประชากร เช่น ภูมิหลัง วิจารณ์ ญาณ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่เรียนมา ประสบการณ์
2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยแวดล้อมนักวิเคราะห์ เช่น องค์กร ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง สื่อมวลชน นักลงทุน

จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อ Gatekeeper มีมากมายหลายลักษณะ และในส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ Gatekeeper ในฐานะผู้ปฏิบัติงานด้านการสื่อสาร ถือว่าการทำหน้าที่คัดเลือกข่าวสารเปรียบเสมือนผู้ปฏิบัติงานด้านการสื่อสาร สิ่งที่เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่อาจจะมีผล และทำให้เข้าใจการสื่อสาร ซึ่งอาจจะทำให้เข้าใจบริษัทสมาชิกฯ มีดังต่อไปนี้

Windahl, Signitzer และ Olson (1992) ได้อ้างถึงนักวิจัยทางด้านการสื่อสารมวลชนชาวเยอรมัน Maletzke (1963) ซึ่งได้ศึกษาและระบุความสัมพันธ์ และปัจจัยที่ช่วยอธิบายให้เกิดความเข้าใจผู้ทำการสื่อสารรวมทั้งผู้ส่งสารด้วย โดยอาจสรุปองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการวิเคราะห์บทบาทของผู้วางแผนหรือกระทำการสื่อสารออกได้ดังนี้

1. ภาพพจน์เกี่ยวกับตัวเองของผู้ทำการสื่อสาร วิธีการมองบทบาทตนเองของผู้ทำการสื่อสาร มีความสำคัญต่อการออกแบบและการวางแผนการปฏิบัติงานสื่อสาร
2. ความเป็นนักอาชีพของผู้ปฏิบัติงานสื่อสาร ความเป็นนักอาชีพเป็นสถานภาพทางวิชาชีพ อันเป็นความเชี่ยวชาญ ความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ซึ่งผู้ปฏิบัติงานสื่อสารสามารถใช้เป็นปัจจัยแสดงอำนาจ และการใช้เป็นเครื่องปกป้องงานอาชีพเมื่อมีการโต้แย้งกับองค์การ ผู้เป็นนายจ้าง หรือเจ้าของสื่อได้
3. ลักษณะของการปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ลักษณะการทำงานของสื่อมวลชนซึ่งประกอบด้วย บุคลากรหลายฝ่ายและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ก่อให้เกิดสภาพของกลุ่มอ้างอิงในองค์การของผู้ทำการสื่อสาร กลุ่มอ้างอิงเหล่านี้มีผลต่อการเรียนรู้ การปฏิบัติงาน ผู้ทำการสื่อสารในองค์การมักมีการปฏิบัติงานสื่อสารโดยคำนึงถึงการสร้างความพึงพอใจให้กับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน หรือผู้ที่มีอิทธิพลในองค์การ

4. สภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้ทำการสื่อสาร นอกเหนือจากกลุ่มอ้างอิงภายในองค์กรแล้ว กลุ่มหรือบุคคลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางสังคม เศรษฐกิจ หรือการเมือง ฯลฯ ภายนอกองค์กรที่เป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมขององค์กร และของผู้ปฏิบัติงานสื่อสาร ซึ่งอาจมีอิทธิพลในฐานะเป็นผู้รับสาร อันเป็นกลุ่มอ้างอิงอีกส่วนหนึ่งเช่นกัน
5. โครงสร้างทางบุคลิกภาพของผู้ทำการสื่อสาร คุณลักษณะทางบุคลิกภาพของตัวผู้ทำการสื่อสารเอง ทั้งความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมการแสดงออก มีส่วนในการกำหนดลักษณะการสื่อสารที่เขาจะปฏิบัติงาน
6. ปัจจัยบีบคั้นอันเนื่องมาจากลักษณะของตัวสารและสื่อ คุณลักษณะของตัวสารและคุณสมบัติของตัวสื่อต่างๆ อาจมีลักษณะร่วมกันในบางประการ แต่ก็มีลักษณะเฉพาะในหลายด้านซึ่งมีส่วนในการจำกัด หรือกำหนดผู้ทำการสื่อสารให้ออกแบบ วางแผน และปฏิบัติงานสื่อสารตามข้อจำกัดดังกล่าวอันเป็นปัจจัยบีบคั้นในการปฏิบัติงานสื่อสารอย่างหนึ่งของผู้ทำการสื่อสาร
7. ภาพพจน์ที่ผู้ทำการสื่อสารมีต่อผู้รับสาร Mcquail (1969: 82) กล่าวว่า “ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารแสดงให้เห็นว่าผู้ทำการสื่อสารมีความต้องการที่จะรู้จักและสัมพันธ์กับกลุ่มผู้รับสารเป้าหมายของเขา” การรับรู้ภาพพจน์เกี่ยวกับผู้รับสารของผู้ทำการสื่อสารมีผลต่อการปฏิบัติงานสื่อสารไปสู่ผู้รับสารนั้น ผู้ทำการสื่อสารคิดว่าผู้รับสารเป็นอย่างไร ก็มีแนวโน้มที่จะเสนอข่าวสารให้สอดคล้องกับผู้รับสารในแนวทางที่ตนเองคิด (สมพงษ์ เทียนชัยเกิดศิลป์, 2537)

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้คัดเลือกข่าว ตัวผู้ปฏิบัติงานสื่อสาร มีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการทำหน้าที่ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยอิทธิพลภายใน และปัจจัยอิทธิพลภายนอก

ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อนักวิเคราะห์ผู้ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวสารในบริษัทสมาชิกฯ ได้แก่

- นักวิเคราะห์ต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมี จรรยาบรรณ กล่าวคือ การวิเคราะห์หลักทรัพย์เพื่อเสนอต่อผู้รับสารแต่ละครั้ง ต้องวิเคราะห์ตามข้อเท็จจริงของหลักทรัพย์นั้นๆ เช่นเดียวกับสื่อมวลชนนำเสนอข่าวด้วยข้อเท็จจริง เป็นการสร้างภาพพจน์ของผู้ทำการสื่อสาร
- ความเป็นมืออาชีพของนักวิเคราะห์ คือ การที่นักวิเคราะห์นำวิชาที่เรียนมาใช้ในการทำงานประกอบกับประสบการณ์ที่มี จะทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมี

ประสิทธิภาพและมีความถูกต้อง สามารถเลือกข้อมูลข่าวสารมาวิเคราะห์ได้ตรงกับความต้องการนักลงทุน

- คุณสมบัติของนักวิเคราะห์ นักวิเคราะห์ต้องเป็นผู้ที่ชอบแสวงหาความรู้ใหม่ๆ มีปฏิภาณไหวพริบในการเสาะหาข้อมูลและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อนักวิเคราะห์ ได้แก่

- ลักษณะการปฏิบัติงานเป็นกลุ่มของนักวิเคราะห์ นักวิเคราะห์ต้องทำงานร่วมกับคนอื่นๆ ภายในองค์กรเดียวกัน เช่น กลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้วางนโยบาย กลุ่มเจ้าหน้าที่การตลาดที่ต้องการให้นักวิเคราะห์เสนองานวิเคราะห์ตามความต้องการของลูกค้า ซึ่งเป็นกลุ่มอ้างอิงที่มีบทบาทเช่นเดียวกับการปฏิบัติงานเป็นกลุ่มของสื่อมวลชน ที่ต้องคำนึงถึงความพอใจของเพื่อนร่วมงานและผู้บริหาร
- สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เป็นเครื่องชี้ทิศทางการลงทุนและกำหนดแนวโน้มอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ ซึ่งในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ นักวิเคราะห์จะต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้
- นักวิเคราะห์ต้องรู้ว่ากลุ่มผู้รับข่าวสารหรือนักลงทุนเป็นใคร มีความต้องการข้อมูลข่าวสารอะไร และมีวุฒิการศึกษาระดับไหน เพราะการที่รู้จักกลุ่มผู้รับสารจะทำให้ นักวิเคราะห์สามารถเสนอบทวิเคราะห์ข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกเหล่านี้ อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เราจะต้องสังเกตและศึกษาว่าแต่ละปัจจัยมีผลต่อการปฏิบัติงานของนักวิเคราะห์มากน้อยแค่ไหน

ความพึงพอใจของลูกค้า

ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้รับจากบริษัทสมาชิกฯ มีทั้งข้อมูลทางด้านปัจจัยพื้นฐาน ข้อมูลทางเทคนิค ข้อมูลวิเคราะห์สรุปผลประกอบการต่างๆ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ตรงต่อความต้องการของนักลงทุนเพียงบางส่วนเท่านั้น เนื่องจากลูกค้าของบริษัทสมาชิกฯ มีหลากหลายประเภททั้งลูกค้ารายย่อย ลูกค้ารายใหญ่ ลูกค้าสถาบัน ลูกค้าต่างประเทศ เป็นต้น ทำให้การรายงานผลการวิเคราะห์ไม่อาจตอบสนองต่อลูกค้าได้ครบทุกประเภท ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่ที่บริษัทสมาชิกฯ เสนอจะให้ความสนใจต่อนักลงทุนที่มีกำลังเงินมากและต้องการลงทุนระยะยาวมากกว่านักลงทุนที่มีกำลังเงินลงทุนน้อยและต้องการลงทุนแบบเก็งกำไร หรือลงทุนระยะ

สั้น เช่น นักลงทุนรายย่อย จึงทำให้ข้อมูลจากบริษัทสมาชิกฯ ไม่สามารถให้บริการที่ตรงกับการใช้ประโยชน์ของการใช้ข้อมูลของนักลงทุนรายย่อยได้อย่างครบถ้วน ทั้งๆ ที่ความเสียหายของนักลงทุนรายย่อยก็มีมากเหลือเกิน คือ ความรู้ความเข้าใจในการลงทุนของนักลงทุน เวลาในการหาข้อมูล ความเสียหายเปรียบด้านข้อมูลที่นักลงทุนรายใหญ่ หรือนักลงทุนสถาบันที่มีอำนาจในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลก็มีมากกว่า รวมทั้งปัญหาจากการใช้ภาษาทางวิชาการมาเขียนเป็นบทวิเคราะห์ ทำให้ นักลงทุนไม่เข้าใจบทวิเคราะห์ อาจจะหมดความอดทนหรือหมดความสนใจในการฟังข่าวสารจากบริษัทสมาชิกฯ ไปเลยก็ได้

นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ หมายถึง กลุ่มนักลงทุนรายย่อย สถาบันการเงิน บริษัท ประกันภัย ฯลฯ แต่ในงานวิจัยนี้ศึกษาถึงกลุ่มนักลงทุนรายย่อยเท่านั้น เพราะนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีปริมาณการซื้อขายมากถึงร้อยละ 54 (พ.ศ. 2539) ของมูลค่าตลาดรวม จะติดตามข่าวสารอยู่ตลอดเวลาโดยหวังผลตอบแทนจากการลงทุนทั้งในรูปของผลต่างของราคาซื้อขายหรือจากเงินปันผล

จากการศึกษาของ (เอกชัย นิตยาเกษตรวัฒน์ และคณะ, 2539) สรุปผลการศึกษาได้ว่า นักลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเป็นนักเก็งกำไร (Speculators) ซึ่งมักมีแนวโน้มลงทุนในระยะสั้นๆ ซื้อขายโดยไม่ได้อิงข้อมูลที่เป็นจริง ส่วนใหญ่ขาดความชำนาญในการวิเคราะห์ และความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ขาดอำนาจการต่อรอง และโดยเฉลี่ยมักประสบปัญหาการขาดทุนจากการลงทุนจากบัญชีมาร์จิ้น (Margins) และการถูกบังคับขาย (Forced Sellings) ในขณะที่ นักลงทุนสถาบันโดยทั่วไปสามารถลงทุนระยะยาวเนื่องจากมีแหล่งเงินทุนและมีความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน สามารถเข้าถึงและมีข้อมูลมากและมีเหตุผลในการลงทุน จึงทำให้สถาบันมีความชำนาญในการวิเคราะห์ข้อมูลและวิเคราะห์หลักทรัพย์ นอกจากนั้นสถาบันมักมีขนาดใหญ่ จึงทำให้มีอำนาจการต่อรองสูง

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าปัญหาต่างๆ ของช่องว่างทางความรู้และความเข้าใจระหว่างบริษัทสมาชิกฯ กับนักลงทุนมีอยู่อย่างมากมาย หากได้มีการศึกษาถึงความพึงพอใจของนักลงทุนดังกล่าว อาจจะนำไปสู่การพัฒนาด้านประสิทธิภาพของการคัดเลือกข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อผู้รับสารที่มีความแตกต่างกันได้เป็นอย่างดี

สมมติฐานการวิจัย

1. เกณฑ์การคัดเลือกข่าวสารของนักวิเคราะห์ในบริษัทสมาชิกฯ มีความแตกต่างกันตามประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคล
2. เกณฑ์การคัดเลือกข่าวสารของนักวิเคราะห์ในบริษัทสมาชิกฯ มีความแตกต่างกันตามขนาดของบริษัทสมาชิกฯ ที่ต่างกัน
3. เกณฑ์การคัดเลือกข่าวสารของนักวิเคราะห์ในบริษัทสมาชิกฯ มีความแตกต่างกันตามความแตกต่างของอายุของนักวิเคราะห์
4. นักลงทุนให้ความสำคัญกับเกณฑ์การคัดเลือกข่าวสารของนักวิเคราะห์ในมุมมองที่แตกต่างกับนักวิเคราะห์
5. นักลงทุนให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของนักวิเคราะห์ในมุมมองที่แตกต่างกับนักวิเคราะห์
6. นักลงทุนให้ความสำคัญกับข่าวสารในช่วงเหตุการณ์ต่างๆ แตกต่างกับนักวิเคราะห์